



FERNANDEZADVOCATS

L'incompliment defectuós en actuacions musicals: A propòsit de la Sentència de l'Audiència Provincial d'Àlaba nº 641/2026 de 22 d'abril

En el tràfic jurídic actual, la contractació de serveis artístics (orquestres, bandes de música o espectacles en viu) presenta una complexitat singular a l'hora de valorar si la prestació s'ha executat conforme al que es va pactar. La recent **Sentència de l'Audiència Provincial d'Àlaba (Secció 1a) núm. 641/2026, de 22 d'abril (rec. 1502/2025)**, aborda un curiós cas d'aplicació de l'*exceptio non rite adimpleti contractus* o excepció de compliment defectuós en l'àmbit de la contractació artística.

1. Una orquestra que no "sonava" com s'esperava

El litigi en qüestió neix de la reclamació de quantitat interposada per un representant artístic contra el Centro Galego de Vitoria-Gasteiz. Concretament, es reclamaven poc més de 6.500 euros, corresponents a la meitat dels honoraris per l'actuació de l'orquestra "Ciudad de Vigo" durant les festes de juliol de 2023. La primera meitat ja havia estat abonada.

L'entitat demandada es va oposar a la demanda al·legant un incompliment flagrant i defectuós del servei de l'actuació musical concertada. Entre les irregularitats acreditades en la primera instància, destacaven les següents: músics que no coincidien amb els de la publicitat; cantants que no coneixien les lletres ni les coreografies; desajustos continus en el to, desafinaments i acoblaments de micròfons; incompliment d'horaris i vestimenta inadequada.

2. La doctrina de la “exceptio non rite adimpleti contractus”

L'Audiència Provincial, en confirmar la sentència d'instància, recorda que, tot i que el Codi Civil no regula de forma expressa aquesta excepció, la jurisprudència l'admet de forma implícita en els articles 1157, 1100 i 1154.



FERNANDEZADVOCATS

Sobre aquesta figura, la Sentència estableix literalment que (sic.) *“Según ésta no puede exigirse el pago cuando la parte obligada no haya cumplido correctamente sus prestaciones, salvo que la otra los haya aceptado, o que su oposición al pago sea contraria a la buena fe, pues si el éxito de la excepción de contrato no cumplido está condicionado a que el defecto o defectos de la prestación sean de cierta importancia o trascendencia en relación con la finalidad perseguida y con la facilidad o dificultad de su subsanación haciéndolos impropios para satisfacer el interés de la otra parte...”*.

En aquest cas, el Tribunal considera que els defectes no van ser merament accessoris, sinó que van frustrar l'expectativa de l'organitzador, provocant una baixa aflluència de públic i pèrdues en els llocs de venda de la festa.

3. La valoració de la prova: les regles de la "sana crítica" i les gravacions de vídeo

Un aspecte processal clau d'aquesta resolució és com es valora la prova testifical i documental. El representant de l'orquestra negava les incidències, però el tribunal va donar prevalença a les declaracions dels testimonis aliens al contracte i, especialment, a les gravacions de vídeo de l'esdeveniment aportades al judici.

La Sentència subratlla que les regles de la "sana crítica" (art. 376 LEC) han de permetre un control intersubjectiu basat en la coherència dels relats i les "corroboracions perifèriques". En l'àmbit artístic, el que un "oient mitjà" pot percebre com un incompliment d'un mínim raonable és prova suficient per determinar el compliment defectuós.

4. La subjectivitat de l'art en els conflictes civils d'impagament de preu

La temàtica que versa aquesta Sentència civil ens submergeix en un dels terrenys més pantanosos del dret de contractes: la determinació de la qualitat en les obligacions de fer de caràcter artístic.



FERNANDEZADVOCATS

A) El risc de la subjectivitat en contractacions artístiques: tradicionalment, s'ha considerat que "l'art és subjectiu". Tanmateix, el dret no pot emparar-se en la llicència artística per permetre un incompliment de les condicions essencials del negoci concertat. La Sentència encerta en diferenciar entre el "gust estètic" i el "mínim tècnic". No saber-se la lletra d'una cançó o que els micròfons no funcionin no són qüestions d'estil, sinó defectes tècnics objectivables que fan la prestació impròpia per satisfer l'interès de l'altra part.

B) La proporcionalitat en la reducció del preu: un punt d'especial interès és la solució adoptada pels tribunals bascs que han analitzat aquest cas, efectuant una la desestimació total de la reclamació del segon pagament. Això equival a una reducció del preu del 50%. El tribunal considera que aquest import és "raonable i equilibrat" atès el perjudici causat. Aquí és on la crítica jurídica podria ser més incisiva: *Com es quantifica econòmicament un desafinament o una coreografia mal executada, o el fet que apareguin artistes diferents dels que es promocionen als cartells?* La Sentència opta per vincular-ho a la "baixa presència de públic", un criteri econòmic que objectiva el dany moral o d'imatge de l'entitat organitzadora.

C) La importància de la prova empírica: finalment, cal destacar el paper de les gravacions de vídeo. En l'era digital, la prova testifical – habitualment, més subjectiva o condicionada, oimés si es tracta d'un espectador o assistent amb certes expectatives – pot perdre pes davant la cruesa d'un vídeo on s'aprecien els acoblaments de so o la desídia dels artistes que hi actuaven, apreciables per qualsevol oient o espectador mitjà.

El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització. Per a més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es